

Jan Kersseboom bij Ramanend Daas, de zoon van de voormalige makelaar Damudar Sirkar, te innen. [fol. 987] Daarvan is in de generale missive van het voorafgaande jaar melding gemaakt. Tevens is het goed dat er geen gebruik is gemaakt van de toestemming om de schulden van de kooplieden Raadsjent Serkaar, Radinaat Serkaar en Gopinat Raaij af te schrijven, maar dat ze ter herinnering in het negotiejournaal zijn opgenomen. Dat moet voorkomen dat, wanneer andere kooplieden dit zouden horen, zij de textiel niet meer leveren in drie partijen, waarvoor iedere koopman apart verantwoordelijk is, maar op de oude manier, zodat de Compagnie de lasten moet dragen, als sommigen van hen failliet mochten gaan. In de brief van 30 januari 1762 wordt over de verkoop te Patna bericht dat op het staafkoper $232\frac{3}{4}$ %, op de peper 273 % en $256\frac{3}{4}$ %, het aluin 65 % en het staafijzer $84\frac{1}{2}$ % winst is gemaakt. Dit stemt tot tevredenheid, terwijl de winsten bij de openbare verkoop te Hooghly van staafkoper met 184 %, plaatkoper met $55\frac{1}{4}$ %, lood met $31\frac{3}{4}$ %, tin met $36\frac{1}{4}$ %, aluin met 13 % en staafijzer met 57 % acceptabel zijn. Er is aangedrongen [fol. 988] op verbetering en uitbreiding van de handel. Het bevel van 25 augustus 1761 om de voordeligste gelegenheid tot verkoop te benutten geldt inderdaad uitsluitend voor waren die bij openbare verkoop niet tegen de vastgestelde prijs van de hand zijn gegaan. Het betreft geen andere waren en ook niet die waarvan de kopers zeker zijn, dat ze tussendoor niet verkocht zullen worden. Het besluit van 10 februari 1762 om op de aankondiging voor de verkoping van 29 maart te vermelden dat van de goederen, waarvan maar iets verkocht zou zijn, voor het einde van oktober niets publiek of onderhands verkocht zou worden, tenzij ze beschadigd waren, is daarom goedgekeurd. Verder is bevolen om een restant van 384.782 stuks chanco's en wat volgens bevel uit Ceylon wordt aangevoerd, zo goed mogelijk te verkopen. Uit de brief van 25 augustus blijkt [fol. 989] dat, op de klacht van een zekere Armeense koopman betreffende vervalsing van Compagnies staafkoper, bij de koopcondities is toegevoegd dat men bij de koop op vervalsing moet letten en er daarna geen aandacht meer aan moet besteden. Niet vermeld is waaruit die vervalsing dan zou hebben bestaan. Daarvan moet in de brieven en resoluties melding gemaakt worden. In de resolutie van 16 maart 1761 staat dat een zekere koopman 50 man koper had gemijnd en Louis Taillefert had gerapporteerd dat hij het direct uit het pakhuys aan de Armeniër Alexander Roemie had geleverd. Maar na drie dagen had deze het aan hem geretourneerd en het geld onder bedreigingen opgeëist met het voorwendsel dat het koper vals was. Hij had Taillefert enige staaltjes overhandigd, maar deze had geantwoord dat de Armeniër dit loog, omdat deze van de koop, waarin hij geen voordeel zag, af wilde. [fol. 990] Maar de staafjes waren niet alleen beslagen, maar gebroken, en van binnen niet zo kleurig en glanzend als het Japans koper. Ook omdat de Engelsen uit Europa koper aanvoeren dat op Japanse manier gegoten is, is besloten dit goed te onderzoeken en zijn twee leden van het bestuur benoemd om ten overstaan van de fiscaal deze staafjes met die in het pakhuys te vergelijken. Deze rapporteerden dat er in sommige kisten staafjes waren gevonden die van buiten beslagen en doorgebroken waren, en doffer dan het gangbare Japans koper. Hoewel Taillefert meende dat dit door zeewater veroorzaakt kon zijn, liet hij ze toch in het vuur testen. Het bleek dat de staafjes van de Armeniër en die uit het pakhuys waren meegenomen, echt en onvervalst waren. De beweringen van de Armeniër [fol. 991] waren dus een frivole chicane. Het bestuur heeft derhalve besloten om de koopcontracten aan te vullen met de bovenstaande clausule, zodat uitzonderingen en slimme praatjes voorkomen worden. Een en ander staat in de bovengenoemde resolutie. Niet alleen is het bevel van vorig jaar om met het Japans staafkoper de hand wat te lichten herhaald, maar de verichtingen van het bestuur zijn goedgekeurd, met de aantekening dat één à twee procent verschil de koop, nu men zo goed voorzien is, niet zal breken. Aangezien kamfer te Patna altijd winst geeft, is besloten daarvan 1000 lb te zenden met herhaling van het besluit van 25 juni, dat in de brief van 18 oktober is vermeld, het voor niet minder dan 24 stuiver het pond te verkopen. Het is goed dat de dienaren te Patna in hun bestelling moeten aangeven met hoeveel winst zij de kamfer denken te kunnen verkopen. [fol. 992] Als de verkoop loopt en de prijs van 24 stuiver gehaald wordt, moet er meer besteld worden. Gezien de grote voor-